

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/173/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1216202618
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Huszár
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1216202618.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Huszára a členov senátu JUDr. Magdalény Florekovej a JUDr. Zuzany Posluchovej v právnej veci žalobcu: W. X., B.. X.XX.XXXX, X. U. XX, X., zast. IILC, s.r.o., AK so sídlom Mlynské Nivy 73, Bratislava, IČO: 47 257 229, proti žalovaným: 1/ H. C., B.. XX.X.XXXX, X. R. XX, B., U. G. B., 2/ G. C., B.. X.XX.XXXX, X. X. XXa, B.G., U. G. B., o vydanie bezdôvodného obohatenia, na odvolanie žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II zo dňa 28. apríla 2016 č. I. 58C/25/2016-79 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovaní 1/, 2/ majú nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením konanie zastavil a žiadnej zo strán sporu nepriznal právo na náhradu trov konania.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil čl. 2 Nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Brusel I), § 103 a § 104 ods. 1 O.s.p. Mal za to, že súd kedykoľvek za konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci, t. j. podmienky konania. Jednou zo základných podmienok konania je právomoc súdu konať a rozhodovať o danej právnej veci. Ako to vyplýva z návrhu žalobkyne, od žalovaného 1/ sa domáha zaplatenia sumy vo výške 18 836,07 € s príslušenstvom a od žalovaného 2/ sumy vo výške 5 013,29 € s príslušenstvom titulom vydania bezdôvodného obohatenia, t.j. v danom prípade ide o peňažný nárok žalobkyne voči žalovaným. Žaloba smeruje proti žalovaným, ktorí majú obaja bydlisko na území Nemecka. Na základe vyššie uvedených skutočností súd prvej inštancie dospel k záveru, že v prejednávanej veci je daná právomoc nemeckých súdov, a to podľa všeobecného pravidla (čl. 2) nariadenia Rady ES č. 44/2001 - Brusel I (ďalej len „nariadenie Brusel I“), ktoré ustanovuje, že ak nie je v tomto nariadení uvedené inak, osoby s bydliskom na území členského štátu sa bez ohľadu na ich štátne občianstvo žalujú na súdoch tohto členského štátu. Aj napriek tomu, že zo základného pravidla (bydlisko žalovaného) nariadenie pripúšťa relatívne veľké množstvo výnimiek (osobitná právomoc, výlučná právomoc), súd prvej inštancie mal v danom prípade za to, že s ohľadom na predmet tohto konania (nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia) je možné aplikovať výlučne všeobecné pravidlo určenia právomoci. Nakoľko nedostatok právomoci súdu je neodstrániteľným nedostatkom podmienky konania, súdu nezostalo iné ako konanie o vyššie uvedenej právnej veci zastaviť.

3. O trovách konania rozhodol súd v súlade s § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

4. Proti uvedenému rozhodnutiu v zákonnej lehote podala odvolanie žalobkyňa, ktorá žiadala, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušila vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Vytkla

súdu prvej inštancie, že jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Mala za to, že predmetom sporu sú vecné práva týkajúce sa nehnuteľnosti - bytu, ktorý sa nachádza na území Slovenskej republiky. Preto je v zmysle čl. 22 ods. 1 nariadenia Brusel I jednoznačne daná právomoc slovenského súdu. Darovacia zmluva, ktorou previedla žalobkyňa vlastnícke právo k predmetnému bytu bola vyhotovená v SR, na Slovensku sa uskutočnil i zápis do katastra nehnuteľností. V danej veci ide o porušenie zákonov týkajúcich sa bezdôvodného obohatenia, ktoré sú spojené práve s touto nehnuteľnosťou a sú platné na území Slovenska, nie Nemecka. Žalobkyňa je 94-ročná žena a 90 %-ná nevidiaca invalidka, nie je zdravotne ani finančne schopná podniknúť akékoľvek kroky a súdne cesty do zahraničia. Žalovaní sa na území Slovenska narodili, žalovaná 1/ je dokonca štátnym občanom SR. Aj keď žijú v Nemecku, sú spôsobilí absolvovať cestu na slovenský súd.

5. Podľa § 470 ods. 1 prechodných ustanovení zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok účinného od 1.7.2016 (CSP) ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

6. Odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené ustanovenie CSP preskúmal a prejednal vec v rozsahu podaného odvolania v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

7. Podľa čl. 4 nariadenia Brusel I ak nie je v tomto nariadení uvedené inak, osoby s bydliskom na území členského štátu sa bez ohľadu na ich štátne občianstvo žalujú na súdoch tohto členského štátu.

8. Predmetom konania je žaloba o vydanie bezdôvodného obohatenia, pričom žalovaní sa mali bezdôvodne obohatiť tým, že ako vlastníci bytu neuhradili všetky náklady spojené s užívaním bytu, pričom tieto hradila žalobkyňa. Obaja žalovaní majú bydlisko v Nemeckej spolkovéj republike, túto skutočnosť žalobkyňa nespochybňovala. Prvoinštančný súd správne dospel k záveru, že na konanie v danej veci nemá v zmysle nariadenia Brusel I právomoc, nakoľko žalovaní majú bydlisko v Nemecku a právomoc slovenských súdov nevplyva zo žiadneho ustanovenia príslušného nariadenia. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie aj patričným spôsobom odôvodnil (§ 220 ods. 2, CSP) a odvolací súd sa v zmysle § 387 ods. 2 CSP v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia.

9. Žalobkyňa v odvolaní namietala, že predmetom sporu sú vecné práva týkajúce sa nehnuteľnosti nachádzajúcej sa na území Slovenskej republiky. Podľa vyššie citovaného čl. 2 ods. 1 nariadenia Brusel I sa osoby s bydliskom na území členského štátu bez ohľadu na ich štátne občianstvo žalujú na súdoch tohto členského štátu za predpokladu, že v tomto nariadení nie je uvedené inak. V čl. 24 ods. 1 nariadenia Brusel I je upravená výlučná právomoc súdu, t.j. právomoc bez ohľadu na bydlisko účastníkov, v konaniach, ktorých predmetom sú vecné práva k nehnuteľnosti alebo nájom nehnuteľnosti. Právomoc majú v takomto prípade súdy členského štátu, v ktorom sa táto nehnuteľnosť nachádza. V zmysle ustálenej judikatúry uvedený článok treba vykladať skôr reštriktívne, teda podľa tohto článku nemožno založiť právomoc vtedy, ak síce spor svojim predmetom súvisí s vecným právom k nehnuteľnosti alebo s nájmom nehnuteľnosti, avšak priamo sa týmto sporom vecné práva k nehnuteľnosti alebo nájom nehnuteľnosti neriešia (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 6 Cdo 207/2015).

10. Predmet tohto sporu, ktorým je nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, súvisiaci s plneniami za služby spojenými s užívaním bytu, nemá povahu sporu o vecné práva k nehnuteľnosti. Nejde o spor týkajúci existencie vecného práva k nehnuteľnosti, ani o spor dotýkajúci sa existencie nájmu nehnuteľnosti, jeho trvania, neplatenia nájomného atď. V posudzovanej veci preto nie je založená právomoc slovenských súdov podľa čl. 24 ods. 1 nariadenia Brusel I.

11. Zvyšné námietky žalobkyne ohľadom miesta uzavretie darovacej zmluvy, zápisu do katastra nehnuteľností, skutočnosti, že bezdôvodné obohatenie je porušením zákonov SR a osobných pomerov strán sporu, ich občianstva a podobne, nie sú pre otázku existencie právomoci slovenských súdov v zmysle nariadenia Brusel I právne významné.

12. Odvolací súd z horeuvedených dôvodov napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

13. O nároku na náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 396 ods. 1 a § 262 ods. 1 v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP. Žalovaní mali v odvolacom konaní plný úspech, preto im vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

14. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťela musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolaťelom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolaťelom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolaťel v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa(§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaťel uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).
Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).